

Arrest

**nr. 57 391 van 7 maart 2011
in de zaak RvV X / II**

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

**de Belgische staat, vertegenwoordigd door de staatssecretaris voor Migratie- en
asielbeleid.**

DE WND. VOORZITTER VAN DE IIde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X en X, die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, op 24 november 2010 hebben ingediend om de nietigverklaring te vorderen van de beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt.

Gezien titel I *bis*, hoofdstuk 2, afdeling IV, onderafdeling 2, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de regelmatig gewisselde memories en het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 25 januari 2011, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 1 maart 2011.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken A. DE SMET.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. FRÈRE, die *loco* advocaat B. SOENEN verschijnt voor de verzoekende partij en van advocaat D. VAN DER BEKEN, die *loco* advocaat C. DECORDIER verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Nuttige feiten ter beoordeling van de zaak

Verzoekers die verklaren van Armeense nationaliteit te zijn, komen op 23 december 2009 België binnen en dienen een asielaanvraag in op dezelfde datum.

Op 6 juli 2010 dient verzoeker een aanvraag in om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de vreemdelingenwet).

Op 22 september 2010 dient verzoeker hierop een aanvulling in.

Op 24 september 2010 geeft de geneesheer-attaché zijn advies inzake de beoordeling van de gezondheidsproblemen van verzoeker.

Op 4 oktober 2010 neemt de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid de beslissing waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op grond van artikel 9ter van de vreemdelingenwet, ontvankelijk doch ongegrond wordt verklaard.

“Onder verwijzing naar de aanvraag om machtiging tot verblijf die op datum van 08.07.2010 werd ingediend door:

K., K. (R.R.: 082021654136) geboren te A. op 16.02.1982

H., R. (R.R.: 092081753075) geboren te A. op 17.08.1992

nationaliteit: Armenië (Rep.)

adres: (...)

in toepassing van artikel 9ter van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen, ingesteld door artikel 5 van de wet van 15 september 2006 tot wijziging van de wet van 15 december 1980, heb ik de eer u mee te delen dat dit verzoek ontvankelijk doch ongegrond is.

Reden:

Uit het verslag van de arts-attaché van 24.09.2010 (zie gesloten omslag) blijkt dat K., K. lijdt aan een aandoening die, hoewel deze kan beschouwd worden als een aandoening die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt, geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling, gezien deze behandeling beschikbaar is in het herkomstland, Armenië. Betrokkene kan reizen. De arts-attaché concludeert dat er vanuit medisch standpunt geen bezwaar is tegen een terugkeer naar het herkomstland, Armenië.

Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier van DVZ (correspondente met professor Ara Babloyan, 16.12.2008) blijkt bovendien dat, hoewel Armenië geen systeem van sociale zekerheid kent, de nodige gespecialiseerde zorgen er gratis zijn op voorschrift van de huisarts aangezien deze zorgen opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen.

Uit dezelfde informatie blijkt ook geen enkele geografische beperking te gelden wat betreft de toegankelijkheid van de benodigde zorgen.

Derhalve is de benodigde behandeling en opvolging beschikbaar en toegankelijk in het herkomstland, Armenië.

Derhalve

1) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt voor het leven of de fysieke integriteit,

of

2) blijkt niet dat betrokkene lijdt aan een ziekte die een reëel risico inhoudt op een onmenselijke of vernederende behandeling wanneer er geen adequate behandeling is in het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft.

Bijgevolg is geen bewijs aanwezig dat een terugkeer naar het land van herkomst of het land waar de betrokkene gewoonlijk verblijft een inbreuk uitmaakt op de Europese richtlijn 2004/83/EG, noch op het artikel 3 van het Europees Verdrag voor de Rechten van de Mens (EVRM).

Gezien de asielprocedure van betrokkene nog lopende is, verzoek ik u het attest van immatriculatie welk aan betrokkene werd afgegeven verder te verlengen tot nadere berichtgeving over de asielprocedure”

2. Over de ontvankelijkheid

De Raad dient ambtshalve na te gaan of het beroep ontvankelijk is *ratione temporis*.

Artikel 39/57, § 1, eerste lid van de vreemdelingenwet schrijft voor dat een beroep tot nietigverklaring dient te worden ingesteld binnen de dertig dagen na kennisgeving van de beslissing waartegen het beroep gericht is.

De termijn van dertig dagen, bepaald in artikel 39/57 van de vreemdelingenwet, is van openbare orde en moet strikt worden toegepast.

Uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker persoonlijk werd ter kennis gebracht maar blijkt niet wanneer dit gebeurde. De verwerende partij werpt geen exceptie op in dit verband.

Aangezien uit de stukken van het dossier blijkt dat de bestreden beslissing aan verzoeker persoonlijk ter kennis werd gebracht door tussenkomst van de gemeente en niet werd verstuurd met de post, is het onmogelijk om na te gaan op welke datum de kennisgeving geschiedde.

Er wordt aangenomen dat het beroep tijdig werd ingediend. Het beroep is ontvankelijk *ratione temporis*.

3. Onderzoek van het beroep

3.1. Verzoekers voeren een eerste middel aan dat luidt als volgt:

"Eerste middel: Schending van het zorgvuldigheidsbeginsel en manifeste beoordelingsfout van de verwerende partij

De bestreden beslissing is kennelijk onzorgvuldig en maakt een manifeste schending uit van de hierboven beschreven principes en wetsbepalingen.

Het zorgvuldigheidsbeginsel zou kunnen omschreven worden als een algemeen beginsel van behoorlijk bestuur dat de overheid verplicht zorgvuldig te werk te gaan bij de voorbereiding van de beslissing en ervoor te zorgen dat de feitelijke en juridische aspecten van het dossier deugdelijk geïnventariseerd en gecontroleerd worden.

Hierdoor moet de overheid in staat zijn om met kennis van zaken te beslissen en de betrokken belangen zorgvuldig inschatten en afwegen, derwijze dat particuliere belangen niet nodeloos worden geschaad. Het zorgvuldigheidsbeginsel dringt zich op zowel aan de burger als aan de bevoegde overheid.

in casu dient vastgesteld te worden dat de bestreden beslissing op diverse plaatsen intern tegenstrijdig is.

Op de eerste plaats stelt verwerende partij immers enerzijds dat verzoeker "wèl aan een aandoening lijdt die een reëel risico kan inhouden voor zijn leven of fysieke integriteit indien deze niet adequaat behandeld wordt", maar stelt vervolgens in dezelfde zin dat dit "geen reëel risico inhoudt op een onmenselijke behandeling", gezien deze behandeling beschikbaar zou zijn in het herkomstland.

Verwerende partij steunt zich hierbij op een correspondentie met een zekere professor A. B. dd. 16.12.2008!!!

Noch deze correspondentie, noch de lijst met zorgen waarvan sprake in de bestreden beslissing worden voorgelegd.

Verzoeker kan enkel vaststellen dat de correspondentie van ruim 2 jaar voor de huidige aanvraag van verzoeker dateert en dus ruim gedateerd is.

Niet alleen is verwerende partij dus bijzonder onzorgvuldig geweest bij het nemen van de beslissing, zij heeft ook nog eens een manifeste beoordelingsfout gemaakt door gebruikt te maken verouderde informatie die in casu bovendien volkomen irrelevant is, aangezien zij, voor zover verzoeker uit de bestreden beslissing kan afleiden, niets zegt over de (specifieke) behandeling van de aandoeningen van verzoeker in het land van herkomst.

Verder meent verwerende partij te mogen stellen dat de arts-attaché in zijn verslag dd. 24.9.2010 zou gesteld hebben dat verzoeker zou mogen terugreizen naar het land van herkomst, terwijl dit op geen enkele manier afgeleid kan worden uit bovenvermeld verslag.

Ook hier is verwerende partij onzorgvuldig tewerk gegaan bij het nemen van de bestreden beslissing.

Verzoeker verwijst in dat verband naar de medische getuigschrift van zijn behandelende arts die met kennis van zaken geoordeeld heeft dat verzoeker een dringende behandeling moet volgen en dit bij voorkeur in België en de verklaring van het Onthaalcentrum in Kapellen (cf. stukken 2 en 3)."

3.2. In de nota repliceert de verwerende partij dat bij lezing van verzoekers' verzoekschrift blijkt dat zij daarin niet enkel inhoudelijke kritiek leveren maar dat zij er ook in slagen de motieven vevat in de *in casu* bestreden beslissing weer te geven en daarbij blijk geven kennis te hebben van de motieven vevat in de bestreden beslissing. Op basis van deze vaststelling dient te worden besloten dat verzoekers het vereiste belang ontberen bij de betrokken kritiek. De formele motiveringsplicht vevat in de wetsartikelen waarvan verzoekers de schending aanvoeren, heeft immers geen ander doel dan het in kennis stellen van de bestuurde van de redenen die ten grondslag liggen aan de te zijnen of te haren opzichte genomen bestuursbeslissing zodanig dat deze in staat is om te oordelen of het zinvol is om daartegen op te komen met de ter beschikking staande rechtsmiddelen. De naleving van de genoemde plicht houdt daarentegen geen verband met de inhoudelijke juridische of feitelijke correctheid van de tot uitdrukking gebrachte motieven. Bij lezing van de bestreden beslissing blijkt genoegzaam dat de inhoud daarvan verzoekers het genoemde inzicht verschaft en aldus volstaat om hen toe te laten de bedoelde nuttigheidsafweging te maken. De bestreden beslissing is immers genoegzaam met redenen omkleed aangezien daarin zowel haar juridische grondslag als haar feitelijke grondslag zijn vermeld. De motieven

in de bestreden beslissing volstaan op zich om verzoekers kennis te laten nemen van de gronden op basis waarvan beslist werd de aanvraag ongegrond te verklaren en het advies van de ambtenaar-geneesheer werd in een gesloten omslag aan de betrokkenen overhandigd.

In de bestreden beslissing wordt uitdrukkelijk vermeld dat de nodige gespecialiseerde zorgen in Armenië gratis zijn op voorschrift van de huisarts aangezien deze zorgen opgenomen zijn op de lijst van gratis zorgen. Verder blijkt ook dat er geen enkele geografische beperking geldt wat betreft de toegankelijkheid van de benodigde zorgen. De ambtenaar-geneesheer heeft de situatie van verzoekers onderzocht en in zijn advies tevens de behandelingsmogelijkheden in Armenië besproken. Verzoekers kunnen niet dienstig anders voorhouden. Hun vage en ongestaafde beweringen kunnen geen afbreuk doen aan de bestreden beslissing die geheel terecht werd genomen.

Volledigheidshalve merkt de verwerende partij met verwijzing naar artikel 9ter van de vreemdelingenwet op dat uit het administratief dossier blijkt dat de ambtenaar-geneesheer de door verzoekers voorgelegde medische attesten aan een gedegen onderzoek heeft onderworpen, waarbij ook de behandelingsmogelijkheden in Armenië werden nagegaan, doch dat diende te worden besloten dat de medische aandoening niet voldoet aan de vereisten van artikel 9ter, § 1 van de vreemdelingenwet. De ambtenaar-geneesheer beslist zelf vrij of hij over afdoende informatie beschikt op grond van de voorgelegde medische verslagen, dan wel of een bijkomend medisch onderzoek noodzakelijk is. Het komt de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen niet toe om zich in de plaats te stellen van de ambtenaar-geneesheer, noch van het bestuur. De Raad kan enkel nagaan of de beslissing niet kennelijk onredelijk is.

De bestreden beslissing is ten genoegen van recht gemotiveerd en genomen conform de ter zake toepasselijke rechtsregels, het zorgvuldigheidsbeginsel inclusief.

3.3. In de repliekmemoire verwijzen verzoekers naar het middel zoals uiteengezet in het inleidend verzoekschrift.

3.4. Het zorgvuldigheidsbeginsel legt aan de gemachtigde van de staatssecretaris de verplichting op zijn beslissingen op een zorgvuldige wijze voor te bereiden en te steunen op een correcte feitenvinding. Het respect voor het zorgvuldigheidsbeginsel houdt derhalve in dat de gemachtigde van de staatssecretaris bij het nemen van een beslissing moet steunen op alle gegevens van het dossier en op alle daarin vervatte dienstige stukken.

Verzoekers stellen dat noch de correspondentie met professor A.B., noch de lijst met zorgen waarvan sprake in de bestreden beslissing worden voorgelegd en dat deze informatie irrelevant is, aangezien zij niets zegt over de specifieke behandeling van de aandoeningen van verzoeker in het land van herkomst.

De Raad merkt op dat deze correspondentie zich in het administratief dossier bevindt, waarvan verzoeker inzage had kunnen vragen. De Raad dient echter vast te stellen dat deze correspondentie van 16 december 2008 geen vermelding bevat dat de gespecialiseerde zorgen gratis zijn op voorschrift van de huisarts aangezien deze zorgen opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen. De correspondentie met professor A.B. van 16 december 2008 betreft enkel paranoïde schizofrenie en er wordt op gewezen dat er in Armenië gespecialiseerde psychiatrische klinieken zijn, dat er in de regio's psychiaters aanwezig zijn in de lokale poliklinieken en dat de behandeling op kosten van de staat gebeurt en dat de patiënt niet moet betalen. Uit het advies van de ambtenaar-geneesheer blijkt evenwel niet dat verzoeker aan paranoïde schizofrenie lijdt. Bovendien strookt de vaststelling in de bestreden beslissing *“Uit de informatie beschikbaar in het administratief dossier van DVZ (correspondente met professor Ara Babloyan, 16.12.2008) blijkt bovendien dat (...) de nodige gespecialiseerde zorgen er gratis zijn op voorschrift van de huisarts aangezien deze zorgen opgenomen zijn op de lijst voor gratis zorgen”* niet met dit stuk van het administratief dossier. In dit stuk is immers geen sprake van een lijst met gratis zorgen en wordt niet vermeld dat verzoekers specifieke aandoening voorkomt op deze lijst met gratis zorgen. In het administratief dossier bevindt zich evenmin een ander stuk waaruit blijkt dat de aandoening van verzoeker opgenomen is in de lijst met gratis zorgen op voorschrift van de huisarts. Er kan evenmin op basis van dit stuk, dat vermeldt dat het paranoïde schizofrenie betreft, worden afgeleid dat de zorgen voor verzoeker die niet aan deze aandoening lijdt, gratis zijn.

De vaststellingen in de bestreden beslissing steunen bijgevolg niet op een correcte feitenvinding. De schending van de zorgvuldigheidsplicht kan worden aangenomen.

Het eerste middel is in de opgegeven mate gegrond.

Er dient niet meer te worden ingegaan op de overige onderdelen van het eerste middel of op de overige door verzoekers aangevoerde middelen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Enig artikel

De beslissing van de gemachtigde van de staatssecretaris voor Migratie- en asielbeleid van 4 oktober 2010 waarbij de aanvraag om machtiging tot verblijf op basis van artikel 9ter van de vreemdelingenwet ontvankelijk doch ongegrond verklaard wordt, wordt vernietigd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op zeven maart tweeduizend en elf door:

mevr. A. DE SMET,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. M. DENYS,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

M. DENYS

A. DE SMET